

ת"ד 11932/07/19 - מדינת ישראל נגד יורם עוקשי

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

12 אוקטובר 2021

ת"ד 11932-07-19 מדינת ישראל נ' עוקשי

לפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
בעניין: 1 מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1 יורם עוקשי

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בגין גרימת תאונת דרכים שעה שלא ציית לאור אדום אשר דלק ברמזור בכיוון נהיגתו.

הנאשם חצה קו עצירה, נכנס לצומת ופגע בהולכת רגל אשר חצתה אותה עת את הכביש במעבר חצייה.

להולכת רגל נגרמו חבלות של ממש כמפורט בעובדה 5 לכתב האישום:

"הולכת הרגל נחבלה חבלה של ממש, שבר שליש אמצע בפיבולה"

הוראות החיקוק בהן הורשע הנאשם הם:

1. נהיגה כשברמזור אור אדום - עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.
2. נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 2(ב)62 לפקודת התעבורה + סעיף 2(2)38 לפקודת התעבורה.
3. אי האטה לפני מעבר חצייה - עבירה לפי תקנה 52 לתקנות התעבורה.
4. אי אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה בבטחה - עבירה לפי תקנה 67א לתקנות התעבורה.
5. התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)2 לפקודת התעבורה.
6. חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 3(3)38 לפקודת התעבורה.

הודאתו של הנאשם באשמה נשמעה בפני כב' השופטת שלזינגר שמאי.

הנאשם הורשע על פי הודאתו ובית המשפט הורה על קבלת תסקיר שירות מבחן.

משנבצר מכב' השופטת שלזינגר שמאי לישיב בדיון, הועבר התיק אלי.

בנוסף, לטיעון לעונש מיום 7.2.21, הוסיפו הצדדים וטענו לעונש בפני ביום 13.9.21.

התביעה ביקשה לגזור על הנאשם עונש פסילה שלא תפחת משנה, במצטבר להפעלת פסילה מותנית, פסילה מותנית נוספת, קנס ופיצוי למתלוננת.

הסנגור מבקש לגזור על הנאשם פסילת חובה בלבד וכן מבקש מבית המשפט לקבוע קיומה של רשלנות תורמת של הולכת הרגל ולצורך כך הניח בפני בית המשפט מלוא תיק החקירה כדי שסוגיה זו תיבחן.

קביעת המתחם העונשי

הצדדים הניחו בפני בית המשפט אסופת פסיקה, אשר מטבע הדברים, כוללת ענישה מקלה ומחמירה, כל מקרה ואת נסיבותיו.

לענייננו -

הריני קובעת כי הערך המוגן הינו שמירת חיי אדם ושלמות גופו.

בצד הדגשת עמדת הפסיקה לפיה, מעבר החצייה אמור להיות מבצרו של הולך הרגל.

מדובר בפגיעה משמעותית בערך המוגן באשר בפועל נגרמה חבלה של ממש כמתואר לעיל.

אשר לרף הרשלנות - מדובר ברף רשלנות בינוני-גבוה.

באשר על פי סרטון בתיק החקירה אשר הונח בפניי, אין המדובר בהתפרצות של הולכת הרגל לכביש.

על פי המצולם הולכת הרגל, המתונה בפתחו של מעבר החצייה כדקה וירדה למעבר החצייה רק לאחר שהאור בכיוון

הליכתה נדלק לירוק. הליכתה הייתה רגילה ... ואין המדובר בהתפרצות פתאומית .

בדיון מיוחסת לנאשם עבירה של נהיגה בקלות ראש.

הריני קובעת כי המתחם העונשי נע בין פסילת מינימום של 3 חודשים בגין חבלה של ממש וכן פסילת מינימום של 3 חודשים בגין נהיגה בקלות ראש, לבין 24 חודשי פסילה בגין כל האישומים.

בעניינו של הנאשם הוכן תסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן נמנע מהמלצה עונשית, באשר הנאשם לא הגיע כלל לבדיקת שתן ובהמשך לא ניתן היה לאתרו למרות שיחות טלפון לבא כוחו, כאשר שיחות ישירות אליו לא נענו כלל.

בהמשך, הצליח שירות המבחן לשוב וליצור קשר, הוסברה לנאשם חשיבות ההגעה לבדיקה כתנאי לגיבוש תוכנית של"צ אלא שלמרות הסברים אלו, הנאשם שב וניתק הקשר עם שירות המבחן.

הסבריו בפניי לא היו מספקים. אין לנאשם הסבר מניח את הדעת לניתוק הקשר עם שירות המבחן.

הסברו, כי התבייש לספר שמשתמש לאורך שנים בתחליף סם אינו עומד במבחני סבירות והיגיון כאשר במקביל לא התבייש לשתף את קצינת המבחן בכך שבמשך כחמש שנים צרך הירואין ואף שהה בקבוצה טיפולית.

לא מצאתי מקום להמשיך ולתהות על מניעיו כאשר מלכתחילה, לא סברתי כי בנסיבותיו של הנאשם, לנוכח העובדה שמדובר בתאונת דרכים שנייה זהה! - הטלת של"צ איננה מהווה ענישה ראויה ויש לגזור עונש קונקרטי בדמות פסילה בפועל.

מכל מקום, התנהלות הנאשם מוכיחה כי הוא עצמו, איננו מעריך די הצורך את ההזדמנות שקיבל על ידי כה' השופטת שלזינגר שמאי, אשר בחרה לבחון אפשרות לשל"צ.

מחדלו למול שירות המבחן מוכיח כי אין המדובר בענישה אפקטיבית בעניינו, שהרי לנוכח העובדה שלא טרח כלל למלא דרישות הסף כבקשת קצינת המבחן, יש להניח כי מקל וחומר, לא ירצה עבודות שירות כנדרש - היה ועונש זה יוטל עליו.

אשר לעונש הראוי שיש לגזור בעניינו

לעניין הפציעה - מהתיעוד הרפואי עולה כי הולכת הרגל טופלה טיפול שמרני ולא נזקקה לניתוח, אך אין להתעלם מכך שנדרשה להליכה על קביים למשך תקופה משמעותית וחופשת המחלה הראשונית הייתה לחודש וחצי. מדובר בחבלה של ממש שאיננה ברף המינימאלי.

ביום 12.11.17 הורשע הנאשם בגין גרימת תאונת דרכים בה לא אפשר להולכת הרגל חצייה במעבר חצייה וגרם לה חבלה של ממש.

התאונה הנדונה בפניי התרחשה ביום 27.1.19 כלומר, בחלוף מעט יותר משנה! אלא, שהתאונה הנוכחית חמורה יותר באשר לנאשם עבירה נוספת של אי ציות לאור אדום!

מכאן, הוכחה שהעונש הקודם אשר הוטל על הנאשם לא השיג מטרתו ולפיכך, יש לגזור עונש חמור יותר.

לקולא, יש להתחשב בהודאתו באשמה ובנסיבותיו האישיות המפורטות בתסקיר שירות המבחן אשר מפאת צנעת הפרט לא יפורטו.

כמו כן, לנגד עינייהצורך ברישיון נהיגתו לשם פרנסתווגילו אשר מקשה על השגת עבודה חלופית.

אשר לשאלת רשלנות תורמת -

הסנגור מפנה לעדותו של עד ראיה, אדלר יואב, המתאר כי הולכת הרגל דיברה בטלפון והחזיקה בכלב. דע עקא - תיאורו מתייחס לזמן בו צייתה לאור האדום בכיוון הליכתה והמתנה ע"ג המדרכה. עניין זה מגובה כאמור בסרטון מצלמות דרך.

בהמשך, מספר העד כי במהלך החציה הולכת הרגל לא הסתכלה לכיוון הגעת הנאשם. בכך תרומת רשלנות קלה, באשר הינה במהלך החצייה עצמה ולא במועד הירידה לכביש.

מכל מקום בעניין זה, אתחשב לקולא.

סוף דבר

על יסוד דברים אלה, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

פסילה בפועל

אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים.

פסילה על תנאי

אני פוסל/ת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

קנס

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 1,800 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם תוך 90 יום.

הפעלת עונש פסילה

הריני מורה כי על הפעלת פסילה על תנאי למשך 3 חודשים כפי שנפסק על תנאי בבימ"ש תעבורה פתח תקווה ביום 12.11.17 בתיק בימ"ש 8246-08-16, בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית. יתרת הפסילה תופעל באופן מצטבר לפסילה שהוטלה לעיל.

ריצוי הפסילה נדחה עד 60 יום.

זכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק גזה"ד לצדדים.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ב, 12 אוקטובר 2021, בהעדר הנוכחים

שם קלדנית: